

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2PP/83/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011298
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2011:3111011298.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej proti odsúdenému H. X., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom X. - Z., R. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, o návrhu družky odsúdeného o podmienéčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.11.2011 v ÚVTOS a ÚVV Ilava samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

rozhodol:

Podľa § 66 odsek 1, 2 Trestného zákona a § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa návrh družky odsúdeného F. C., nar. XX.XX.XXXX, o podmienéčné prepustenie ods. H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., R. XXX/XX, z výkonu trestu odňatia slobody **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Dňa 09.08.2011 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh družky odsúdeného F. C. o podmienéčné prepustenie odsúdeného H. X. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnila tým, že dňa 09.06.2011 odsúdenému uplynula polovica trestu, majú spolu dve maloleté deti, poberá len rodičovský príspevok a z toho, čo jej zostane, nemá ani na základné potreby. Žiada o prepustenie druhu, aby jej finančne pomohol, ako aj s výchovou ich detí. Bude sa snažiť viesť ho k tomu, aby svoju chybu už nezopakoval. Navyiac jej otec jej sľúbil, že odsúdenému dá prácu.

H. X. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 20.05.2010 sp. zn. 2T/11/2010 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 27.07.2010, pričom po započítaní väzby a trestu v inej trestnej veci od 09.02.2010 má mať jeho predpokladaný koniec dňa 09.10.2012.

Lehota na podanie návrhu o podmienéčné prepustenie odsúdenému a oprávneným osobám plynula od 09.06.2011.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 14.09.2011 bolo zrejmé, že odsúdený sa v ústave nachádza od 25.02.2010. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia rešpektuje, k personálu sa správa slušne. Vo vzťahu k iným odsúdeným neboli zaznamenané konfliktné situácie. K trestnej činnosti sa stavia kriticky a vyjadruje nad ňou ľútosť. Svoj voľný čas trávi aktívne. Čiastočne sa zapája do kultúrno-osvetových činností. V rámci upevňovania pracovných návykov a zručností je zaradený na pracovisku mimo ústav, kde si svoje povinnosti plní k spokojnosti nadriadených. Extramurálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava hlavne s družkou a deťmi formou korešpondencie. Trest vykonáva v diferenciačnej skupine „B“ v strednom stupni stráženia. Na plnení programu zaobchádzania spolupracuje. Doteraz bol 2-krát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. Podľa rizika sociálneho zlyhania je u neho rizikový stupeň stredný, a preto sa javí jeho resocializačná prognóza ako menej priaznivá. S prihliadnutím hlavne na občasné zamestnania pred výkonom trestu,

početnosť trestných stíhaní a príležitostné požívanie alkoholických nápojov. Odsúdený preto preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, ktoré je odporúčané.

Z odpisu registra trestov a z obsahu spisu odsúdeného vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom 2 odsúdenia už má zahladené. Taktiež bol v minulosti už 2-krát podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ale následne sa opätovne dopustil ďalšej trestnej činnosti.

Navrhovateľka na verejnom zasadnutí trvala na prejednaní jej návrhu.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí pripojil k podanému návrhu a požiadal o jeho prejednanie.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomného hodnotenia, v ktorom od jeho vypracovania nenastala žiadna zmena.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nakoľko nebolo možné preukázať, že odsúdený vo výkone trestu speje k polepšeniu.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v znení účinnom do 01.09.2011 rozhoduje o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samosudkyňa po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom družky odsúdeného o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov uvádza, že u odsúdeného H. X. bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospela k záveru, že podaný návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona dôvodný. Z týchto ustanovení vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený v danom prípade vykonal už polovicu z uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, ako už bolo uvedené vyššie, je pravdou, že odsúdený H. X. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak táto sa javila rovnako ako splnená.

Splnená však nebola tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade H. X. bolo vzhľadom k jeho trestnej minulosti a tej skutočnosti, že v minulosti už bol 2-krát podmiennečne prepustený, avšak následne opätovne spáchal ďalšiu trestnú činnosť, ako to vyplynulo z odpisu registra trestov, s prihliadnutím na resocializačnú prognózu, riziko recidívy ešte stále príliš veľké. Podľa rizika sociálneho zlyhania bola jeho resocializačná prognóza hodnotená ako menej priaznivá, keď riziko sociálneho zlyhania bolo u neho stredné.

Samosudkyňa s poukazom na zistené skutočnosti a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva trest odňatia slobody, dospela k záveru, že u odsúdeného H. X. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Na tomto závere súdu nemohli nič zmeniť ani hodnotenie riaditeľa ústavu, ktorý podmiennečne prepustenie odporučil, a ani dôvody, o ktoré opierala svoj návrh družka odsúdeného a ktoré súd v tomto konaní nemohol brať ani len do úvahy.

Z uvedených dôvodov preto zamietla návrh družky odsúdeného o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko tento nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.